

2017 m. lapkričio 3 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ministerio de Defensa / Ana de Diego Porras

(Byla C-619/17)

(2018/C 022/38)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Ministerio de Defensa

Kita proceso šalis: Ana de Diego Porras

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis, esančio Direktyvos 1999/70⁽¹⁾ priede, 4 punktą reikia aiškinti taip, kad juo draudžiami tokie nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos nutraukiant darbo sutartį su pagal *interinidad* [trumpalaikė darbo sutartis, siekiant pavaduoti nuolatinį darbuotoją ar užimti laisvą darbo vietą] terminuotą darbo sutartį įdarbintu darbuotoju, pavaduojančiu teisę išsaugoti savo darbo vietą turintį darbuotoją, kai darbo sutartis nutraukiama dėl to, kad į darbą grįžta pavaduotas darbuotojas, nenumatyta jokia kompensacija, nors tokia kompensacija numatyta tais atvejais, kai darbo sutartis nutrūksta dėl kitų teisės aktuose numatytų pagrindų?
2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar į Bendrojo susitarimo 5 punkto taikymo sritį patenka tokia priemonė, kaip antai nustatyta Ispanijos teisės aktų leidėjo, pagal kurią pasibaigus laikinai darbo sutarčiai darbuotojas turi teisę gauti 12 darbo dienų užmokesčio už kiekvienus išdirbtus metus dydžio kompensaciją, nors laikinai įdarbinant buvo sudaryta tik viena sutartis?
3. Jeigu į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar teisės akto nuostata, pagal kurią nutraukiant darbo sutartį pagal terminuotas darbo sutartis dirbantiems darbuotojams pripažįstama teisė gauti 12 darbo dienų užmokesčio už kiekvienus išdirbtus metus dydžio kompensaciją, tačiau tokia teisė nenumatyta pagal terminuotas darbo sutartis dirbantiems darbuotojams, su kuriais sudaryta *interinidad* (trumpalaikė) darbo sutartis, siekiant pavaduoti darbuotoją, turintį teisę į savo darbo vietos išsaugojimą, prieštarauja Bendrojo susitarimo 5 punktui?

⁽¹⁾ 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis (OL L 175, 1999, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 368).

2017 m. lapkričio 2 d. Székesfehérvári Törvényszék (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe / Fővárosi Törvényszék

(Byla C-620/17)

(2018/C 022/39)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Székesfehérvári Törvényszék

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Atsakovas: Fővárosi Törvényszék

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagrindiniai Europos Sąjungos teisės principai ir normos (ypač ESS 4 straipsnio 3 dalis ir vienodo aiškinimo reikalavimas), kaip juos yra išaiškinęs Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, visų pirma Sprendime *Köbler*, turi būti aiškinami taip, kad valstybės narės teismo, kurio priimtu paskutinės instancijos sprendimu pažeidžiama Sąjungos teisė, atsakomybė gali būti pripažinta remiantis vien nacionaline teise arba vadovaujantis vien nacionalinėje teisėje įtvirtintais kriterijais? Jeigu atsakymas būtų neigiamas, ar pagrindiniai Europos Sąjungos teisės principai ir normos, ypač Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendime *Köbler* įtvirtinti trys „valstybės“ atsakomybės pripažinimo kriterijai, turi būti aiškinami taip, kad valstybės narės atsakomybės už Sąjungos teisės pažeidimą, kurį padarė šios valstybės narės teismai, sąlygų įvykdymas turi būti vertinamas remiantis nacionaline teise?
2. Ar pagrindiniai Europos Sąjungos teisės principai ir normos (ypač ESS 4 straipsnio 3 dalis ir veiksmingos teisminės gynybos reikalavimas), ypač Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimai, priimti dėl valstybės narės atsakomybės, be kita ko, bylose *Francoovich*, *Brasserie du pêcheur* ir *Köbler*, turi būti suprantami taip, kad valstybės narės paskutinės instancijos teismų priimtų sprendimų, kuriais pažeidžiama Sąjungos teisė, *res judicata* galia neleidžia pripažinti valstybės narės atsakomybės?
3. Ar, atsižvelgiant į Direktyvą 89/665/EEB, iš dalies pakeistą Direktyva 2007/66/EB, ir į Direktyvą 92/13/EEB, Sąjungos teisės požiūriu yra reikšminga viešųjų pirkimų peržiūros procedūra, taikoma pirkimams, kurių vertė viršija Bendrijos ribines vertes, ir joje priimto administracinio sprendimo teisminė kontrolė? Jeigu atsakymas būtų teigiamas, ar reikšminga yra Sąjungos teisė ir Teisingumo Teismo jurisprudencija (be kita ko, Sprendimai *Kühne & Heitz*, *Kapferer* ir ypač *Impresa Pizzarotti*), kiek tai susiję su būtinybe leisti „teisminę peržiūrą“ kaip ekstraordinarinę teisių gynimo priemonę, kuri nacionalinėje teisėje numatyta kaip administracinio sprendimo, priimto per peržiūros viešųjų pirkimų srityje procedūrą, teisminės kontrolės priemonė?
4. Ar Direktyvos dėl peržiūros viešųjų pirkimų srityje procedūrų (būtent: Direktyva 89/665/EEB, iš dalies pakeista Direktyva 2007/66/EB, ir Direktyva 92/13/EEB) turi būti aiškinamos taip, kad jas atitinka nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias nacionaliniai teismai, nagrinėjantys pagrindinę bylą, ir net nacionaliniai teismai, nagrinėjantys dėl sprendimo pagrindinėje byloje pateiktus prašymus dėl teisminės peržiūros, gali neatsižvelgti į aplinkybę, kuri turi būti nagrinėjama vadovaujantis Teisingumo Teismo sprendimu, priimtu pagal prašymą priimti prejudicinį sprendimą su peržiūra viešųjų pirkimų srityje susijusioje byloje?
5. Ar 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/665/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo, ypač jos 1 straipsnio 1 ir 3 dalys, taip pat 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva 92/13/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių Bendrijos taisyklių taikymą viešųjų pirkimų tvarkai vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, suderinimo, ypač jos 1 ir 2 straipsniai, atsižvelgiant ypač į Sprendimus *Willy Kempter*, *Pannon GSM* ir *VB Pénzügyi Lízing*, taip pat *Kühne & Heitz*, *Kapferer* ir *Impresa Pizzarotti*, turi būti aiškinami taip, kad šias direktyvas ir veiksmingos teisminės gynybos ir lygiavertiškumo bei efektyvumo principus atitinka tokie nacionalinės teisės aktai arba toks jų taikymas, kai nepaisant Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo, – priimto dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, pateiktą prieš antrosios instancijos teismui priimant sprendimą, – kuriame pateiktas reikšmingas Europos Sąjungos teisės išaiškinimas, bylą nagrinėjantis teismas juo nesivadovauja dėl praleisto termino, o vėliau prašymą dėl teisminės peržiūros nagrinėjantis teismas jį pripažįsta nepriimtiniu?
6. Jeigu remiantis nacionaline teise tam, kad būtų atstatytas konstitucingumas remiantis nauju Konstitucinio Teismo sprendimu, teisminė peržiūra turi būti leidžiama, ar, vadovaujantis lygiavertiškumo bei Sprendime *Transportes Urbanos* įtvirtintu principu, neturėtų būti leidžiama teisminė peržiūra tuo atveju, jeigu dėl nacionalinės teisės nuostatų, reglamentuojančių procesinius terminus, pagrindinėje byloje negalėjo būti atsižvelgta į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą?

7. Ar 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/665/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo, ypač jos 1 straipsnio 1 ir 3 dalys, taip pat 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva 92/13/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių Bendrijos taisyklių taikymą viešųjų pirkimų tvarkai vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, suderinimo, ypač jos 1 ir 2 straipsniai, atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą C-2/06, pagal kurį asmuo neprivalo konkrečiai nurodyti Teisingumo Teismo jurisprudencijos, turi būti aiškinamos taip, kad minėtomis direktyvomis reglamentuojamos peržiūros procedūros viešųjų pirkimų srityje gali būti pradėtos pateikiant skundą, kuriame turi būti aiškiai apibrėžtas viešųjų pirkimų teisės normų pažeidimas, be to, konkrečiai nurodyta pažeista viešųjų pirkimų teisės nuostata, – konkretus straipsnis ir jo dalis – kitaip tariant, pateikus skundą viešųjų pirkimų srityje gali būti nagrinėjami tik tie pažeidimai, kuriuos pareiškėjas nurodė pateikdamas nuorodą į konkrečią viešųjų pirkimų teisės normą – konkretų straipsnį ir jo dalį, ir kompetentinga institucija ar teismas nagrinėja skundą atsižvelgdamas į jo turinį, nors vykstant bet kuriai kitai administracinės ar civilinės teisenos procedūrai pakanka, kad privatus asmuo nurodytų faktines aplinkybes ir jas pagrindžiančius įrodymus?
8. Ar Sprendimuose *Köbler* ir *Traghetti* įtvirtintas pakankamai akivaizdus pažeidimo reikalavimas turi būti aiškinamas taip, kad tokio pažeidimo nėra, kai paskutinės instancijos teismas, atvirai nepaisydamas suformuotos ir labai detalios nurodytos Teisingumo Teismo jurisprudencijos (kurią taip pat patvirtina įvairios teisinės nuomonės) atmeta asmens siūlymą pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą dėl būtinybės leisti teisminę peržiūrą, remdamasis absurdišku argumentu, jog Sąjungos teisėje – šiuo atveju konkrečiai Direktyvose 89/665/EEB ir 92/13/EEB – nėra nuostatų, reglamentuojančių „teisminę peržiūrą“, nepaisant to, kad ji buvo labai detalios aptarta reikšmingoje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, įskaitant Sprendimą *Impresa Pizzarotti*, kuriame konkrečiai nustatyta, kad viešųjų pirkimų procedūrose teisminė peržiūra yra būtina? Atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą *CILFIT*, C-283/81, kaip išsamiai nacionalinis teismas turi motyvuoti sprendimą neleisti teisminės peržiūros, nukrypdamas nuo Teisingumo Teismo įtvirtinto teisiškai privalomo aiškinimo?
9. Ar ESS 19 ir ESS 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtinti veiksmingos teisminės gynybos ir lygiavertiškumo principai, SESV 49 straipsnyje įtvirtinta įsisteigimo laisvė ir laisvė teikti paslaugas, 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 93/37/EEB dėl viešojo darbų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo, ir direktyvos 89/665/EEB, 92/13/EEB ir 2007/66/EB, turi būti aiškinami taip, kad jie nedraudžia kompetentingoms institucijoms ir teismams, akivaizdžiai nepaisant taikytinos Sąjungos teisės, atmesti vieną po kito ieškovo skundus dėl to, kad jam neleista dalyvauti viešojo pirkimo procedūroje, – turint omenyje, kad šiems skundams parengti kartais tenka surašyti daug dokumentų, skiriant daug laiko ir pinigų, dalyvauti teismo posėdžiuose, ir nors teoriškai yra galimybė pripažinti atsakomybę dėl vykdančių teismines funkcijas padarytos žalos, taikytini teisės aktai nesuteikia ieškovui galimybės teismo reikalauti atlyginti dėl neteisėtų priemonių patirtą žalą?
10. Ar Sprendimuose *Köbler*, *Traghetti* ir *Saint Giorgio* įtvirtinti principai turi būti aiškinami taip, kad negali būti atlyginta žala, padaryta dėl to, kad nepaisant suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos, valstybės narės paskutinės instancijos teismas atsisakė priimti asmens per nustatytą terminą pateiktą prašymą dėl teisminės peržiūros, kai per šią peržiūros procedūrą jis būtų galėjęs reikalauti patirtų išlaidų atlyginimo?